

§ 19.

Befordringsmidler, hvori saadanne Patienter er blevet transporteret, skal renses og desinficeres i det Omfang, Kommissionen bestemmer, og maa ikke benyttes af Personer, der ikke er angrebet af Sygdommen, forinden de er tilstrækkelig rensed og desinficeret. For den Tid, i hvilken Befordringsmidler som Følge heraf unddrages Personbefordring, der drives som Næring, ydes der Erstatning.

Linned, Gangklæder og Sengklæder, Møbler og andre Effekter, der har været benyttet af Personer, som lider af Sygdommer eller er smitteførende, kan ligeledes underkastes Rensning og Desinfektion og maa kun med den behandlende Læges Tilladelse og ikke imod Epidemilægers Forbud sendes til Vaskeri eller Reparation, sælges, bortgives, udlaanes eller paa anden Maade overlades andre til Benyttelse uden i Forvejen at være behørig desinficeret.

Hvor Desinfektion af rørlige Genstande skønnes at være forbundet med uforholdsmæssige Ulemper, kan disse af Kommissionen foranstaltes opbrændt eller paa anden Maade tilintetgjort, mod at der ydes Ejerne Erstatning. Erstatning kan ogsaa ydes Ejeren af saadanne Ting, naar disse ved Desinfektionen har lidt væsentlig Skade.

§ 20.

Er der i en Ejendom, hvori der er Mejeri eller Mælkehandel, bosiddende eller beskæftiget nogen Person, som lider af en Sygdom, der er Genstand for offentlig Behandling, eller som vides at være Bærer af en saadan Sygdoms Smitstof, kan Epidemikommissionen paabyde, at der, indtil Fare for Smittes Udbredelse ved de efter Kommissionens Forskrift truffne Foranstaltninger er fjernet, ikke maa udleveres Mælk, Valle eller andre Mejeriprodukter fra Mejeriet eller Mælkehandelen, eller at Udleveringen kun maa ske under Iagttagelse af de Forskrifter, som Kommissionen anser det for nødvendigt at give. Finder Kommissionen det rigtigt, kan den forbyde al Levering af Mælk til Mejeriet eller Mælkehandelen fra andre Ejendomme.

For det Tab, som ved de i Medfør af denne Paragrafs 1ste Stykke givne Paabud paaføres Ejeren eller Ejerne af et Mejeri eller en Mælkehandel samt de Personer, der leverer Mælk til Mejeriet eller Mælkehandelen, ydes der Erstatning til vedkommende.

Ligeledes kan det forbydes at bortføre Mælk fra Ejendomme, hvori den paagældende Sygdom er udbrudt, eller hvor smitteførende Personer findes, indtil fornødne Foranstaltninger er truffet til Fjernelse af Faren for Smittes Udbredelse. For saa vidt Forbudet maatte paaføre vedkommende økonomisk Tab, ydes der Erstatning.

Naar der haves grundet Mistanke om, at forekommende Sygdomstilfælde af den omhandlede Art skyldes Smitte ved Mælk, som er indført fra en Ejendom, der ligger udenfor Kommissionens Virksomhedsomraade, kan Kommissionen foreløbig forbyde Indførsel af Mælk fra denne Ejendom imod at yde Erstatning til vedkommende for det derved lidte Tab. Om den i saa Henseende truffne Foranstaltning skal Underretning straks meddeles til Kommissionen for det Sted, hvor Ejendommen er beliggende.

Epidemikommissionen kan overfor Bedrifter, hvorfra andre Levnedsmidler leveres, naar det skønnes fornødent, give tilsvarende Paabud med Hensyn til de paagældende Levnedsmidler som de i denne Paragrafs 1ste Stykke omhandlede, saaledes at der ydes Erstatning efter denne Paragrafs 2det Stykke.

§ 21.

Naar Sygdommen har vist sig i en Husstand, i hvilken der findes skolesøgende Børn, skal den behandlende Læge meddele Skolen Underretning derom; de paagældende